

ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

*Оксана Лилик,
II курс, економічний факультет.
Науковий керівник – Лилик Н.І.,
кандидат економічних наук, доцент.*

Україна розбудовує ринкові відносини, маючи за мету інтеграцію у світову економічну систему. Важливою умовою досягнення поставленої мети є створення системи бухгалтерського обліку на рівні міжнародних стандартів.

Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) [4] – це зібрання норм, правил, рекомендацій, якими слід користуватися при веденні бухгалтерського обліку і складанні фінансової звітності тим суб'єктам, хто хоче (або в кого виникла необхідність), щоб показники їхньої звітності могли бути співставленими з показниками звітності інших підприємств.

Питання про необхідність реформування бухгалтерського обліку в Україні виникло відразу після переходу української економіки на ринкові важелі управління. І це закономірно, адже в усьому світі бухгалтерський облік та фінансова звітність, що складається на його основі, є однією з підстав для прийняття переважної більшості конкретних економічних рішень [5].

За період незалежності України у бухгалтерському обліку відбулися істотні трансформації. Ці зміни були викликані необхідністю відходу від системи обліку, що була пристосована до потреб централізованої планової економіки, і необхідністю відповідності потребам ринкових відносин, існуванням різних форм власності. Процес трансформації бухгалтерського обліку – багатоетапний. Початок реформування був покладений у 1992 році Указом Президента України "Про перехід України до загальноприйнятої у міжнародній практиці системи обліку і статистики". Також було прийнято ряд інших нормативних документів, зокрема, Постанова Кабміну України від 04.05.93р. №326 "Про Концепцію побудови національної статистики України та Державну програму переходу на міжнародну систему обліку і статистики", Програма реформування системи бухгалтерського обліку із застосуванням міжнародних стандартів №1706, затверджена Постановою Кабінету Міністрів від 28.10.98 р.[2] І нарешті з 01.01.2000 року набрав чинності Закон України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні". На даний момент Міністерством фінансів України затверджені і Міністерством юстиції України зареєстровані перші 10 національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку [3].

Впровадження в практику українського обліку національних бухгалтерських стандартів, розроблених на базі МСБО, – явище, безумовно, позитивне. Важливість реформи перш за все полягає в тому, що значні відмінності діючої системи бухгалтерського обліку в Україні з практикою бухгалтерського обліку розвинутих країн Західної Європи і США гальмували поступання в Україну іноземних інвестицій.

1. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" // Галицькі контракти. – 1999. – №36.
2. Бутко А.Д., Бакун Ю.В. Шляхи реформування вітчизняної системи бухгалтерського обліку // Фінанси України. – 1999. – №12.
3. Надія Горицька. Реформа бухгалтерського обліку і фінансової звітності в Україні на основі нових національних Положень (стандартів) // Галицькі контракти. – 1999. – №48
4. Римма Грачова. Стандарти наші, зміст чужий // Галицькі контракти. – 1999. – №32.
5. О.Губачева. Новий етап розвитку бухгалтерського обліку в Україні // Бухгалтерський облік і аудит. – 1999. – №11.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

Людмила Панчук,

II курс, економічний факультет.

Науковий керівник – Пилипів Н.І.,

кандидат економічних наук, доцент.

Серед заходів загальної програми реформи, яка здійснюється в Україні, особливого значення надається реформуванню пенсійного забезпечення. Як відомо, пенсійну реформу розпочато відповідно до Указу Президента від 13.04.98р. "Про основні напрями реформування пенсійного забезпечення в Україні". Необхідність її проведення зумовлена низьким рівнем та незначною диференціацією розмірів пенсій; несприятливими демографічними процесами, спричиненими постарінням населення; збільшенням кількості пенсіонерів у зв'язку з достроковим та пільговим виходом на пенсію, що об'єктивно збільшує навантаження на пенсійну систему; високим розміром пенсійних внесків та неадекватним їх відображенням на розмірі пенсій; значним зростанням недоліків зборів до Пенсійного фонду [4, ст.31].

Усі ці чинники зумовили необхідність проведення глибокого реформування системи пенсійного забезпечення через впровадження загально-обов'язкового державного та добровільного пенсійного страхування і встановлення розмірів пенсій залежно від особистого трудового внеску. Передача повноважень з призначення пенсій від органів